

## Plenum

Torsdag 3.12.2020 kl. 16.00—22.05

### 5. Lagmotion med förslag till lag om en rådgivande folkomröstning om Finlands deltagande i Europeiska unionens återhämtningsinstrument

Lagmotion LM 44/2020 rd Sanna Antikainen saf m.fl.

#### *Remissdebatt*

**Förste vice talman Antti Rinne:** Ärende 5 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talmanskonferensen föreslår att ärendet remitteras till grundlagsutskottet.

För remissdebatten reserveras högst 30 minuter. Vid behandlingen av ärendet följer riksdagen det för ärenden med tidtabell överenskomna förfarandet.

#### *Debatt*

18.07 **Sanna Antikainen ps** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tässä perussuomalaisen allekirjoittamassa lakialoitteessa ehdotetaan järjestettäväksi neuvoa-antava kansanäänestys siitä, tuleeko Suomen osallistua Euroopan unionin elpymisvälineeseen eli jättimäiseen satojen miljardien veronmaksajien varojen uusjakoon. Suomi osallistuisi niin sanottuun elpymisvälineeseen antamalla pakettiin noin 6,4 miljardia euroa ja tästä hyvästä saisi itselleen paketista reilut 3 miljardia. Yli puolet tulisi takkiin siis.

Ihmettelemme, että vain perussuomalaiset ovat kiinnostuneita kansan mielipiteestä näin suuressa kysymyksessä. Tämä on ylivoimaisesti suurin taloudellinen ja oikeudellinen kysymys koko kaudella ja jopa ehkä pidemminkin ajan kuluessa. Uutissuomalaisen toteuttaman kyselyn mukaan 52 prosenttia suomalaisista vastustaa ajatusta, jonka mukaan Suomi tulisi osallistua koronan varjolla kasattuun tukipakettiin. Ajatuksen hyväksyy vain noin 26 prosenttia kyselyyn vastanneista.

Arvoisa herra puhemies! Kuten totesin, tukipaketti on koronan varjolla tehty velkaunioni, jonka tavoitteena on pelastaa toimimaton euro ja pulassa olevat Etelä- ja Keski-Euroopan pankit. Lisäksi paketin tavoitteena on antaa EU:lle merkittävää valtaa jäsenmaista. Tämä tavoite on pitkällä tähtäimellä vielä merkittävämpi asia kuin itse raha. Velkavankeuden kautta EU:lle annettaisiin verotusoikeus, ja näin liittovaltio syvenisi suuntaan, jossa me emme halua olla mukana. EU:n verotusoikeus loukkaisi entistä enemmän Suomen itsemääräämisoikeutta.

Unionin velka olisi tarkoitus maksaa pois korotetuilla jäsenmaksuilla ja mahdollisilla uusilla omilla varoilla. Osana komission ottaman lainan takaisinmaksua komissio tuo esiin mahdollisuuden luoda uusia omia varoja. Näitä voisivat olla komission mukaan esimerkiksi päästökauppajärjestelmään perustuvat omat uudet varat, hiilidioksidipäästöjen tullimekanismi ja suuryritysten toimintaan perustuvat omat varat. Lisäksi voitaisiin ottaa käyttöön uusi digitaalivero.

## Punkt i protokollet PR 157/2020 rd

Eikä tässä vielä kaikki. Tämä tukipaketti rikkoo EU:n yhteisiä pelisääntöjä. Käytännössä — älkääkä nyt, hallitus, yrittäkö valehdella itsellenne — tämä on yhteisvastuullista velkaa, joka on EU:n omista säännöissä kielletty. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 125 artiklan mukaan ei unioni eikä sen jäsenvaltio ole vastuussa eikä ota vastatakseen sitoumuksista, joita toisen jäsenvaltion keskushallinnoilla, alueellisilla tai paikallisilla tai muilla viranomaisilla, muilla julkisoikeudellisilla laitoksilla tai julkisilla yrityksillä on. Paketin oikeudellinen perusta on siis vähintäänkin, vähintäänkin, kyseenalainen. Toki EU itse tulkitsee sääntöjä haluamallaan tavalla, kun sen ei muualta tarvitse kysyä.

Vaikka pääministeri Marin väittää tätä yhteisvelkaa ainutkertaiseksi — toivottavasti kukaan tässä salissa ei ole niin naiivi, että luulisi tämän olevan ainutkertainen — esimerkiksi Marinin aatetoveri, Saksan demarivaltiovarainministeri Olaf Scholz sanoo, että niin sanottu elvytyspaketti on EU:n talouspolitiikassa pitkäaikaiskeino eikä pelkkä lyhytaikainen korona-elvytystoimi. Sitaatti alkaa: ”Elvytysrahasto on todellinen askel eteenpäin Saksalle ja Euroopalle, eikä sitä voi enää perua tai kääntää takaisin.” Saksan valtiovarainministerin mukaan EU-maiden hyväksymä yhteinen velka kuvastaa perustavanlaatuisia muutosta, ehkä jopa isointa muutosta yhteisvaluutta euron käyttöönoton jälkeen. — Siinä teille sitä tilapäistä ja ainutkertaista.

Arvoisa herra puhemies! Ehdotuksissa ei siis ole kyse unionin tehtäväkentän vähäisestä, tarkistusluonteisesta kehittämisestä, jollaista voitaisiin pitää merkityksettömänä Suomen täysivaltaisuuden kannalta. Kysymyksessä on tilanne, jota Suomessa ei voitu perussopimuksia ratifioitaessa ennakoida, ja siten selkeästi perustuslain 94 §:n 2 momentissa tarkoitettu merkittävän toimivallan siirtäminen EU:lle. Sama koskee komission ehdotusta, jonka mukaan osa unionin ottamasta 750 miljardin euron lainasta voitaisiin maksaa takaisin uusilla EU-veroilla, kuten digiverolla ja hiiliverolla. Sosiaalidemokraatit, keskusta ja muut vasemmistopuolueet ovat varmaankin innoissaan näistä uusista veroista, mutta me isänmaalliset ja suomalaisten etua ajattelevat edustajat emme ole. Yhteiset verot nimittäin syventäisivät jäsenmaiden integraatiota tavalla, joka muuttaa unionia tiiviimmäksi talousliitoksi ja veisi sitä kohti liittovaltiota.

Arvoisa herra puhemies! Kuten kaikesta edellä mainitusta voidaan todeta, toteutuessaan EU:n valtava tukipaketti muuttaisi unionia sen keskeisten periaatteitten osalta. Unioni ryhtyisi rahoittamaan toimintaansa velaksi, ja sen velkataakka kasvaisi lyhyessä ajassa tasolle, jonka hoitaminen olisi unionin nykyisen tulorakenteen puitteissa jopa mahdotonta. Toteutuessaan komission ehdotukset muuttaisivat unionia sen toimintaa koskevien keskeisten periaatteittenkin osalta. Elpymisväline lisäisi entisestään Suomen taloudellisia sitoumuksia sekä vastuita muiden jäsenvaltioiden veloista ja aiheuttaisi myös merkittävän riskin taloudellisista tappioista.

Asian merkittävyyden vuoksi on perusteltua järjestää neuvoa-antava kansanäänestys siitä, tuleeko Suomen osallistua elpymisvälineen rahoittamiseen. Kansan pitää saada kertoa mielipiteensä tästä asiasta, ja hallituksen on annettava Suomen kansalle siihen mahdollisuus. — Kiitos.

**18.15 Jari Koskela ps:** Arvoisa herra puhemies! Me perussuomalaiset rakastamme edelleen Suomea ja suomalaisia. [Kimmo Kiljunen: Niin mekin! — Välihuuto] — Ei mihinkään. — EU:n elpymispakettia perustellaan solidaarisuudella. Suomen kielen sanakirjan mukaan se tarkoittaa ’yhteisvastuuta tunteva, yhteisvastuullinen’. Yhteisvelkasuhde tarkoittaa, että kaksi tai useampi henkilö vastaa samasta velasta. He ovat vastuussa velanmak-

## Punkt i protokollet PR 157/2020 rd

susta joko solidaarisesti tai ositellusti eli jaetusti. Velalliset ovat solidaarisessa vastuussa eli yhteisvastuussa silloin, kun he vastaavat suorituksesta omasta tai toistensa puolesta.

EU-johtajat ja myös Suomen päättäjät ylistävät solidaarisuutta. Liittyessämme euroon 25 vuotta sitten Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen yhtenä ajatuksena oli lisätä rauhaa Euroopassa. Lisäksi haluttiin edistää vapaata liikkuvuutta ja kaupankäyntiä. Se oli sen ajan solidaarisuutta. Nyt aiotaan lisätä EU:lle vielä verotusoikeus muovi-, digitaali- ja ilmasto-verotuksen kautta ja komission 750 miljardin tukipaketilla pyritään pitämään rattaat pyörimässä.

Ongelmaksi muodostunee se, että kaikkialla vientiteollisuus samanaikaisesti sopeuttaa omat tuotantonsa äärimmilleen, siis mahdollisimman kilpailukykyisiksi. Viime kädessä pärjäävät parhaiten ne maat, joiden kustannuskyky kestää parhaiten kilpailua. Olemme viennistä riippuvainen maa, ja voidaan aiheesta kysyä, tulemmeko saamaan viennillemme nostetta tukemalla maita, jotka eivät vientituotteitamme ole tähänkään päivään ostaneet. Samalla oman teollisuutemme kilpailukyky kuitenkin on ajettu pohjamutiin.

Onko se oikeata solidaarisuutta, että maassamme yksityistaloudet, kunnat ja valtio ovat velkaantuneempia kuin koskaan mutta samaan aikaan meidän kuuluu auttaa maita kuten Italia missä on maailman neljänneksi suurimmat kultavarannot ja vielä pienempi verotuskin kuin meillä? Jäämmekö nyt odottamaan, että Italia tulisi näillä meidän lahjarahoillamme kaksinkertaistamaan ostot Suomen vientiteollisuudelta? Tämä on kyllä mielestäni utopiaa. Siellä on vähintään yli 190 miljardin pimeät markkinat, mitä ei saada kuriin. Pankkisektori on aivan toisenlainen kuin meillä. Rikkaat perheet omistavat pankit, ja samalla on valitettavasti todennäköistä, että myös mafialla on omat sormensa pelissä myöskin pankkisektorilla.

Me siis joudumme nostamaan omaa verotustamme, jotta voimme antaa lahjarahaa ja velkaa Etelä-Euroopan maille. Nyt on piikki auki. Pitää huomioida, että näiden maiden talous oli jo ennen koronaa kaaoksessa. Näillä apupaketeilla ne tulevat paikkaamaan omia alijäämiään. Se on vastustamatonta.

70 prosenttia avustuspaketeista siis lasketaan vuosien 15—19 talous- ja työllisyyslukuista. Onko oikein, että 750 miljardin tukipaketilla EU-velan maksua siirrettäisiin meidän lastenlapsillemme lähes 40 vuoden maksuajalla? Apupaketti rahoitettaisiin kokonaan 37 vuoden lainoilla. Hyväksymällä elpymisvälineen sidomme myös tulevien päättäjien käsiä ja samalla kavennamme eduskunnan budjettivaltaa. Suomen velka ja vastuut kasvavat holtittomasti. Velkataakka tulee kaiken lisäksi lisääntymään vielä kymmeniä miljardeja. Lähivuosina velka kasvaa todennäköisesti yli 50 miljardia. Tänä vuonna menee 20, ehkä ensi vuonna saman verran, ja sitten tulee vielä lisää.

Eurokriisin lainat vaikkapa Kreikalta ovat siis valovuosien päässä nyt tästä keskustelusta. Mahdollisesti niitä annetaan vielä jopa anteeksi. Vahvasti näyttääkin siltä, että EU:sta tulee velkaunioni, mikä pysyy koossa, jos pysyy, vain yhteisen velan vuoksi. EU on yhä enemmän solidaarisuus- ja tulonjakoyhteisö. Aiheellista tässä tilanteessa onkin kysyä, haluammeko olla mukana rahanjakouunionissa, haluammeko olla mukana tulonsiirtouunionissa, haluammeko olla mukana liittovaltiossa, haluammeko olla mukana fiskaalisessa unionissa. Väistämättä olemme jo vahvasti matkalla myös siihen, varsinkin kun EU on saamassa myöskin verotusoikeuden digi-, muovi- ja ilmasto-veroihin.

EU on muuttanut muotoaan, ja se on aivan eri yhteisö kuin 25 vuotta sitten. On syytä kysyä nyt kansalta, onko tällaisella velkaunionilla enää enemmistön tukea, ja siksi tämä tukipakettialoite onkin nyt sitten annettava kansan päätettäväksi. — Kiitoksia.

## Punkt i protokollet PR 157/2020 rd

18.20 **Sebastian Tynkkynen ps:** Arvoisa herra puhemies! Kuten puhemies Vehviläinen tuossa aikaisemmin johtaessaan puhetta totesi, tämä lakialoite ja kansalaisaloite käsitellään samassa keskustelussa putkeen keskenään, koska ne käsittelevät samaa asiaa. Siksi tahdon kiittää molempia asioiden esiin tuojia, edustaja Antikaista, joka teki tästä EU-elpymispaketin kansanäänestyksestä lakialoitteen, ja sen lisäksi tahdon lämpimästi kiittää kansalaisaloitteen tekijöitä, Perussuomalaisen Nuorison Miko Bergbomia, Laura Jokelaa, Joakim Vigeliusta, Ville Muilua ja pääsihteeri Santeri Eskolaa sekä koko Perussuomalaisen Nuorison hallitusta. Te olette tehneet valtavan työn tuodessanne kansalaisaloitteen kautta tämän elpymispaketin tänne käsittelyyn, ja voin luvata teille, että tulevaisuudessa moni teistä tulee minun ja edustaja Antikaisen tavoin täällä salissa tästä pöntöstä käyttämään puheenvuoroja tämän asian puolesta. Eli ihanaa, että näitä kansalaisaloitteita tehdään, niitä päästään käsittelemään.

Tänään on historiallinen päivä. Todella, nyt me puhumme siitä, että pitäisi järjestää kansanäänestys tästä EU:n elpymispaketista. Mutta en voi kuin ihmetellä sitä, että se henkilö, Suomen pääministeri Sanna Marin, joka kävi tätä asiaa neuvottelemassa Brysselissä, ei ole täällä itse paikan päällä kuuntelemassa eikä vastaamassa kysymyksiin, silloin kun kansalaiset ovat itse tämän asian esille nostaneet. Jotain tästä kertoo se, että tähän kansanäänestystä vaativaan kansalaisaloitteeseen kerättiin nimet neljässä päivässä — 50 000 nimeä neljässä päivässä, ja katkaistiin siihen, jotta tämä asia ehdittäisiin käsitellä täällä eduskunnassa, ennen kuin hallitus lähtee itse vyöryttämään tämän paketin käsittelyä. Mutta siitä huolimatta en voi kuin ihmetellä, että tällä viikolla me käsitelimme jo tämän EU-elpymispaketin sisältöä täällä eduskunnassa, mihin sitä alettaisiin jakamaan, ennen kuin kansalaisten tuomaa kansalaisaloitetta siitä, voidaanko tätä pakettia edes hyväksyä, on täällä käsitelty. Tämä on aivan käsittämätöntä. Sen lisäksi, kun me tässä äsken kävimme tästä asiasta debattia, hallituspuolueitten edustajat — lisäksi voisin mainita kokoomuksen — olivat poissa tästä keskustelusta. Vain muutama edustaja oli paikalla, ja se kertoo siitä, kuinka vähän täällä kansanedustajia muista puolueista kiinnostaa keskustella siitä, mihin suomalaisten verorahoja käytetään.

Arvoisa puhemies! Todellisuutta on se, että me maksamme sen 6 miljardia EU:hun ja saamme takaisin 3 miljardia. Miksi me puhumme siitä, että tämä on Suomen kannalta hyödyttävää elvytystä? Miksemme silloin mieluummin käyttäisi sitä koko 6 miljardia elvytykseen suoraan suomalaisille yrityksille, maaseudulle ja niin edelleen?

Silloin kun käytiin vaalit 2019, niissä vaaleissa ei keskusteltu siitä, ovatko kansalaiset valmiita hyväksymään tällaisia tukipaketteja, joita rahoitetaan velalla, mikä muuttaisi EU:n luonteen täysin ja se muuttuisi velkaunioniksi, jollainen EU ei voi olla ja minkä perussopimukset kieltävät. Tällaista keskustelua me emme käyneet vaaleissa. Tällaisia kysymyksiä ei ollut vaalikoneissa, että kansalaiset olisivat niiden perusteella pystyneet valitsemaan edustajat, jotka edustaisivat heidän kantaansa. Siksi onkin niin hämmäntävää, että täällä eduskunnan salissa hallituspuolueitten edustajat ja ministerit ovat sanoneet, että me emme mitään kansanäänestystä tänne tarvitse, koska me edustamme kansaa. Mutta näitä kysymyksiä ei koskaan käsitelty vaaleissa, ei tenteissä, ei vaalikoneissa eikä puolueitten omissa ohjelmissa, koska niitä ei voitu, koska ne eivät olleet agendassa eivätkä ne olleet tiedossa. Juuri sen takia Suomeen on luotu kansalaisaloitejärjestelmä.

Me olemme päättäneet, että me teemme Suomesta demokratia 2.0:n. Me annamme kansalaisille mahdollisuuden myös vaalien välissä nostaa agendalle niitä asioita, jotka eivät ole mukana hallitusohjelmassa ja joista ei ikinä voitaisi edes tietää, mitä edustajat ovat

## Punkt i protokollet PR 157/2020 rd

mieltä, kun ne tulevat agendalle, ja tämä koronapaketti on juurikin sellainen. Siksi en voi kuin ihmetellä näitä perusteluja, että sanotaan sillä tavalla, että me edustamme täällä kansaa, kun kansa ei ole näiden asioiden puolesta koskaan ollut äänestämässä. [Kimmo Kiljunen välihuuto] Sen vuoksi minä vaadin perussuomalaisena kansanedustajana, niin kuin meidän muutkin perussuomalaiset kansanedustajamme, että annetaan kansalle mahdollisuus päättää tästä asiasta. Jos Ristolle tai Eevalle oltaisiin sanottu, että hänen palkastaan otetaan veroina 600 euroa pois ja sen jälkeen siitä käytetään 300 euroa muitten suomalaisten hyväksi ja heidän lastensa hyväksi, mutta siitä toisesta puolesta, 300 eurosta, laitettaisiin 100 euroa Italiaan, 100 euroa lähtisi Kreikkaan ja lähtisi Viroon rahaa, niin kyllä voin sanoa, että nämä ihmiset eivät olisi valmiita äänestämään tänne eduskuntaan sellaisia kansanedustajia, jotka olisivat valmiita käyttämään siitä 600 eurosta — palkasta, mistä maksetaan veroja — puolet jonnekin aivan muihin maihin eivätkä suomalaisten hyväksi. [Merja Kyllösen välihuuto] En voi kuin ihmetellä sitä, minkä takia teitä pelottaa niin valtavan paljon kysyä tästä asiasta kansalta. [Kimmo Kiljunen: Ei ollenkaan pelota!]

Jos me olemme torppaamassa tätä, niin kyllä me vaikutamme samalla siihen, mikä on suomalaisen suoran demokratian tila. Haluammeko me pitää sen sellaisena, että kansalaisilla on mahdollisuus myös vaalien välissä suoraan vaikuttaa niihin käsiteltäviin asioihin, niin kuin Sveitsissä on paljon pidemmällä? Minä toivoisin, että me emme halveksisi sitä, että näin hirveällä vauhdilla, kovalla tahdolla tänne tuodaan asioita, vaan me ottaisimme oikeasti tosissamme ne asiat, mitä tänne tuodaan, koska tämä paketti muuttaa unionin luonteen, tämä paketti laittaa suomalaiset maksamaan aivan valtavan paljon. Ja vaikka puhutaan, että tämä on kertaluontoinen, niin kuin ministeri Vanhanen meille sanoi, niin me olemme kuulleet, että tämä on vain alkusysäys sille, että näitä tullaan käyttämään tulevaisuudessa. — Kiitos.

**18.27 Lulu Ranne ps:** Arvoisa puhemies! Pari päivää sitten professori Anu Kantola kirjoitti Helsingin Sanomissa, että hyvätuloisten ja perussuomalaisten halukkuus maksaa veroja näyttää laimealta. Tulos on tuoreesta kyselystä, jossa tiedusteltiin vastaajan valmiutta maksaa enemmän veroja, jotta koronaviruksen aiheuttama lasku valtiontaloudelle saadaan hoidettua. Professori pohti, potevatko hyvätuloiset ja perussuomalaiset solidaarisuuden puutetta. No, kansan vaatimukset, kuten aloite kansanäänestyksen järjestämisestä EU:n elpymispaketista, tarjoavat uskottavamman ja paljon vakavammin otettavan selityksen tuolle kyselylle. Suomalaiset ovat historiallisesti olleet valmiita lähes mihin tahansa uhrauksiin, kunhan tarve ja toimenpiteet on koettu kansakunnan edun mukaisiksi ja oikeudenmukaisiksi. Kyse on kansakunnan johtajien moraalisesta selkärangasta. Niin kauan kuin se kestää, kansa kyllä seuraa ja maksaa vaikka niitä korkeita veroja.

Elpymispaketin Suomen valmisteluissa ja neuvotteluissa maamme hallituksen moraalinen selkäranka murtui pahan kerran. EU-oikeudellinen pohja, hallituksen neuvottelumandaattinsa käyttö, rahojen käyttötarkoitus — kaikessa vähintään vedätettiin ja ainakin aliarvioidaan kansalaisten älykkyyttä. Kun kansakunnan johtajat eivät johda vaan vedättävät, sillä on vakavat seuraukset. Esimerkiksi verojen maksaminen ei enää maistu, koska luottoa rahojen oikeaan käyttöön ei ole. Mikä motiivi saa uhraamaan kansan luottamuksen tämän EU:n elvytyspaketin takia?

Äsken käsitelty kansalaisaloite keräsi tosiaan tarvittavat 50 000 allekirjoitusta alle neljässä päivässä. Tämän pitäisi lähettää hallitukselle vakavan viestin siitä, että kansalaisten oikeustajua on loukattu ja että heiltä pitää kysyä näin suuresta muutoksesta EU:n olemuk-

## Punkt i protokollet PR 157/2020 rd

seen ja toimintaan. Hallitus tekisi dramaattisen virheen pyyhkimällä sivuun kansanäänestyksen vaatimukset. Kansalaisaloitteen ja lakialoitteen käsittelyllä mitataan nyt, onko hallituksen moraalinen selkäranka katkennut kokonaan.

**18.30 Mauri Peltokangas ps:** Arvoisa puhemies! Niin, täällä me käsittelemme kansanäänestykseen liittyviä kansalaisaloitteita ja lakialoitteita. Ainuttakaan ministeriä ei ole paikalla, jokainen luikki pois, kun hetken aikaa kuuntelivat tosiasioita. Täällä on myöskin kuultu sieltä vasemmalta laidalta, että näistä asioista keskusteltaessa ollaan eroamassa Euroopan unionista. Jos teillä on sellainen näkemys, että kansa saa tahtonsa sanoa, ja se haluaa näin tehdä, niin oletteko te sitten yksin jäämässä hillumaan sinne Euroopan unioniin? Minun mielestäni vain ja ainoastaan kansa tietää, mikä Suomelle on parasta. Tässä maassa toistaiseksi, ja toivottavasti myöskin tulevaisuudessa, teillä, rakas Suomen kansa, on se viimeinen sana, ei pakoon luikkivilla ministereillä. Näin tulisi olla.

Arvoisa puhemies! Suomi olisi ottamassa jälleen askeleen lähemmäksi Euroopan liittovaltiota, mikäli se hyväksyisi elpymisvälineen ja kaavaillun 750 miljardin tulonsiirron huonosti talouttaan hoitavien Euroopan unionin maiden tukemiseen. Ja tähän ei jäisi ainoaksi tulonsiirroksi, vaan kierre tulisi jatkumaan niin kauan kuin rahaa unionin jäsenmailta kehdataan milloin minkäkin tekosyyn nojalla nyhtää, ja hehän kehtaavat. Joskus on myös tehtävä päätös — siis: liika on liikaa — ja sen päätöksen aika on nyt.

Arvoisa puhemies! Kannatan edustaja Antikaisen lakialoitetta laiksi neuvoa-antavan kansanäänestyksen järjestämisestä Suomen osallistumisesta Euroopan unionin elpymisvälineeseen. — Kiitos.

**18.32 Ritva Elomaa ps:** Arvoisa puhemies! Me käsittelemme nyt lakialoitetta, jossa on kysymys siitä, järjestetäänkö kansanäänestys elpymisrahastosta EU:ssa. Elikkä lakialoitteessa kysytään, tuleeko Suomen osallistua Euroopan unionin elpymisvälineeseen. Lakialoitteen ensimmäinen allekirjoittaja on edustaja Antikainen, ja hän esitteli hyvin perinpohjaisesti tämän lakialoitteen, ja siinä on perussuomalaisten kansanedustajien nimet. Kannatan sitä aloitetta lämpimästi.

Tässä elpymisrahastossa on kysymys siis hyvin periaatteellisesta päätöksestä. Mihin EU on menossa? Elpymisrahaston hyväksyminen tarkoittaisi sitä, että Suomen taloudellinen vastuu elpymisvälineestä lisääntyisi merkittävästi. Siis olisimme joutumassa maksumiehiksi ja -naisiksi entistä suuremmalla panoksella niin sanottuun yhteiseen hyvään EU:ssa. Ja me puhumme nyt miljardeista, valtavista summista. Kyllä minäkin ihmettelen, että sallissa ei ole enempää hallituspuolueiden jäseniä. Perussuomalaisia on aika paljon. Mutta kiitos nyt näille hallituspuolueiden jäsenille, jotka uskaltavat täällä nyt olla kuitenkin.

**Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne:** Edustaja Elomaa, huomautan siitä, että meillä on säännöt siitä, että voidaan kuunnella keskustelua omasta työhuoneesta.

Tämä on hyvä huomio. Kiitos, puhemies, ja toivottavasti siellä on ihmisiä kuulolla siten. [Mika Niikko: Ja ministereillä varmaan sama sääntö!] Eduskunnan budjettivaltaa rajoitettaisiin aina vuoden 2058 loppuun asti, siis on todella pitkää ajasta ja suurista summista kysymys. Hyväksyykö Suomen kansa tällaista kehitystä EU:ssa? Suurin osa Suomen kansasta näillä näkymin ei tätä hyväksy, ja sen takia perussuomalaiset haluaisivat ja toivovat, että kansanäänestys järjestettäisiin. Kansalaisaloitekin siitä on tänään ollut käsit-

## Punkt i protokollet PR 157/2020 rd

telyssä täällä, ja sitä käsitellään vielä lisää. Perussuomalaiset nuoret ovat sen alullepanijoita, ja siihen on tullut tosiaan neljässä päivässä yli 50 000 allekirjoitusta. Suomen kansa haluaa siis kansanäänestyksen näin merkittävästä asiasta, ja tietysti nyt toivotaan, että hallitus ottaa tämän vakavasti ja kansanäänestys tulee. — Kiitos.

**Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne:** Kiitoksia. — Vielä ehditään ottaa yksi puheenvuoro tähän sovitun aikarajan puitteissa. — Edustaja Mäkelä, olkaa hyvä.

18.35 **Jani Mäkelä ps:** Arvoisa herra puhemies! Tämä lakialoite on sinänsä kannatettava aivan samoin perustein kuin tuo aiemmin käsitelty kansalaisaloitekin. Keskustelun aikana on tullut myös lisää perusteita sille, miksi tällainen kansanäänestys tarvittaisiin. Meillä on tässä maassa ilmeisesti melkoinen demokratiavaje, kun pääministeri ensin julkisesti myöntää, että eduskunta ei ole edes tehnyt päätöstä tähän elvytyspakettiin lähtemisestä omien varojen päätöksen kautta, ja sitten kuitenkin jo tällä viikolla aiemmin hallitus on tuonut yli 60-sivuisen selonteon siitä, mihin käytetään ne rahat, mitä ei ole vielä edes päätetty hankkia. Eli kyllä tähän kansanäänestys nyt tarvittaisiin.

Mielestäni näiden asioiden kanssa ei kannattaisi olla epärehellinen eikä edes älyllisesti epärehellinen. Kyllä se EU on aina ennenkin löytänyt keinot kiertää omia perussopimuksiaan ja lakejaan, niin se teki tässäkin yhteydessä. EU:sta kyllä ne keinot löytyvät. Kun edustaja Hassi aiemmin tässä keskustelussa sanoi, että vuonna 94 peloteltiin, niin ne pelottelut ovat nyt muuttuneet täydeksi todeksi, ja pelkäänpä pahasti, että ne, mitä nyt sanotaan pelotteluksi, tulevat muuttumaan myöhemmin täydeksi todeksi.

Sen haluaisin tehdä selväksi vielä kerran, että vaikka meille väitettäisiin EU:sta saatavaksi mitä tahansa, oli se sitten tällä paketilla tai monivuotisen rahoituskehityksen tai minkä tahansa muun instrumentin kautta, niin se kaikki raha on puoliksi syötyä. Suomalaiset maksavat sinne enemmän rahaa kuin saavat, ja sitten jos meille muutamia roposia tippuu tukiaisiksi, niin ei se ole mikään riemuvoitto, vaan se on tappio. Kun täällä edustaja Kurvinen aikaisemmin sanoi, että erittäin hyvä neuvottelutulos, niin se varmaan tarkoittaa silloin sitä, että pitää maksaa vähän vähemmän kuin alun perin piti maksaa, mutta siltikin pitää vielä maksaa paljon. Keskusta luottaa enemmän EU:hun kuin Suomen eduskunnan kansanedustajiin. Rappio on varsin syvä tässä kuviossa.

Sitten tämä vientiteollisuus. Aina sanotaan, että me hyötyisimme tästä Suomen vientiteollisuuden osalta, kun tämä elvytyspaketti tulisi ja maiden talous elpyisi. Nyt kuitenkin käytettiin esimerkkinä Ponssea, joka tuottaa metsäkoneita. Mitenköhän merkittävä kohde Italia mahtaa olla metsäkoneiden viennille? En ole tietoinen siitä, että Italia olisi valtavan suuri metsäteollisuusmaa. Käyttäisin tästä elvyttämisestä muille rahan antamisella sellaista termiä kuin ”narun työntäminen”: me maksamme valtavan summan rahaa muille, jotta he elvyttäisivät talouttaan, ja toivomme, että he kenties ostaisivat meiltä tuotteita.

Puheenvuoroni voisin päättää anekdoottiin keskustelusta erän alan asiantuntijan kanssa. Kun kysyin häneltä, viekö tämä elvytyspaketti EU:ta kohti liittovaltiota, hän totesi siihen, että tavallaan ei vie. En tiedä, pitäisikö vastaukseen on tyytyväinen, koskapa hänen perusteensa oli se, että yleisesti ottaen liittovaltiossa ei hoideta näitä velka-asioita näin leväperäisesti, osavaltiot eivät ole tässä määrin vastuussa toistensa veloista kuin EU:n jäsenvaltiot. Mitä tästä pitäisi ajatella?

## Punkt i protokollet PR 157/2020 rd

**Förste vice talman Antti Rinne:** Debatten och behandlingen av ärendet avbryts. Behandlingen av ärendet fortsätter under detta plenum efter att de övriga ärendena på dagordningen blivit behandlade.

Riksdagen avbröt behandlingen av ärendet klockan 18.38.

---

Riksdagen fortsatte behandlingen av ärendet klockan 22.05.

**Förste vice talman Antti Rinne:** Nu fortsätter behandlingen av ärende 5 som avbröts tidigare under detta plenum.

Ingen fortsättning på debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till grundlagsutskottet.

[Debatt om ärendet tilläts i anslutning till ärende 4 på dagordningen.]